

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve Lynn en Evy,

Twee jaar geleden werd papa tijdens de zomervakantie ziek. Hij had veel last van zijn maag en ging voor de zekerheid naar de dokter. Die stuurde papa voor verder onderzoek door. Omdat we jullie niet ongerust wilden maken, vertelden we nog niks. Ook niet toen we hoorden dat papa maagkanker had. Er moesten veel meer onderzoeken worden gedaan. Jullie waren op dat moment zeven en tien jaar en het was slopend om het nieuws voor ons te houden. **Onze wereld verging, maar jullie wisten nog van niks. Dat papa en ik na onze vakantie langer vrij hadden, vonden jullie wel gek.** We vertelden jullie voorzichtig dat papa ziek was en dat hij steeds voor onderzoeken naar het ziekenhuis moest. Iets wat jullie zeker spannend vonden, maar jullie stelden gelukkig niet veel vragen. Antwoorden hadden we namelijk nog niet. Helaas hoorden we na een aantal weken dat papa's maagkanker was uitgezaaid naar zijn buikvlies. De artsen konden niks meer voor hem doen. Het was het moeilijkste wat we jullie ooit hebben moeten vertellen. Eén voor één namen we jullie apart en de angst op jullie gezicht zal ik nooit meer vergeten. Evy, jij moest erg huilen en vroeg of papa doodging. En Lynn, jij wilde vooral weten wat er ging gebeuren. We vertelden dat er misschien artsen waren die papa konden helpen. We moesten wel vaak naar het buitenland. In de maanden daarna waren papa en ik vaak in België. Opa en oma pasten op jullie, bij ons thuis. We misten elkaar elke keer enorm, maar we wisten waar we het voor deden. Een tijdje leek het beter te

Tamara (39) en haar dochters Lynn (13) en Evy (9).

'Onze wereld verging, maar jullie wisten nog van niks'

gaan met papa. Hij reageerde goed op de behandelingen, waardoor hij misschien ook een levensreddende behandeling in Duitsland kon krijgen. **Helaas ging het in november 2022 toch mis. Op scans was te zien dat de kanker was toegenomen.** De artsen konden niks meer voor hem betekenen. We huilden een uur lang. Het was zo verdrietig dat papa niet meer lang te leven had. Evy, jij wilde 's nachts meteen bij papa slapen omdat je dacht dat hij er de volgende ochtend niet meer zou zijn. Lynn, jij had vooral praktische vragen. Hoelang papa nog had en of hij pijn zou krijgen. Op de meeste vragen hadden we geen antwoord, maar papa zei wel dat hij heel veel van ons hield en dat hij altijd bij ons zou blijven, ook als hij er niet meer was. Als grapje noemde hij ons zijn 'bad ass bitches', waarmee hij bedoelde dat we het zonder hem wel zouden redden. Hij overleed op 7 december 2022. Ons

Marco werd slechts 40 jaar.

afscheid was hartverscheurend, maar met z'n drieën konden we het aan. **Inmiddels zijn we een beetje uit onze overlevingsstand gekomen. Het leven gaat door, maar we missen papa nog iedere dag.** We gaan binnenkort in familierouwtherapie. Samen hebben we het ergste overleefd en ik vind het bewonderenswaardig hoe jullie je leven na papa's overlijden weer hebben opgepakt. Op school doen jullie het allebei hartsstikke goed. Ik denk dat papa vaak met een glimlach op ons neerkijkt. Vooral als we hem nadoen met de Duyvis-reclame. "Why nut?" zeggen we dan, want daar moest papa altijd zo om lachen. Ik weet echt niet wat ik zonder jullie zou moeten. Jullie zijn de reden dat ik verder kan gaan. Ik hou van jullie en ben enorm trots op jullie allebei, ik weet zeker dat papa dat ook zou zijn.

Liefs, mama

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.